

Minister
Rozwoju i Technologii

Data: 28 lipca 2022 r.

Znak sprawy: DAB-I.053.4.2022.MW.3

Pan
(...)

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Minister Rozwoju i Technologii działając na podstawie art. 13 ust. 1 i art. 15 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), zawiadamia o odmowie uwzględnienia petycji wniesionej przez Pana wystąpieniem z dnia 1 kwietnia br., przekazanym przez Ministerstwo Infrastruktury przy piśmie z dnia 27 kwietnia br., znak: DK-2.052.330.2022, w przedmiocie proponowanych zmian legislacyjnych dotyczących regulatorów dopływu ciepła do grzejników oraz przepisów karnych w przypadku manipulowania rozliczaniem zużycia energii.

Uzasadnienie

W dniu 29 kwietnia br. do Ministerstwa Rozwoju i Technologii wpłynęło pismo Ministerstwa Infrastruktury z dnia 27 kwietnia br., znak: DK-2.052.330.2022, przekazujące Pana wystąpienie z dnia 1 kwietnia br. Wystąpienie to dotyczy zmian legislacyjnych w zakresie regulatorów dopływu ciepła do grzejników i przepisów karnych w przypadku manipulowania rozliczaniem zużycia energii.

Postulat 1: wyrugowanie z obrotu prawnego przepisu zawartego w § 134 ustęp 6

Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który to przepis nakazuje montowanie w mieszkaniach w budynkach wielorodzinnych wzniesionych na podstawie pozwolenia na budowę wydanego po 27.12.2002 r. w instalacji grzewczej regulatorów dopływu ciepła, które uniemożliwiają obniżenie temperatury ogrzewanych pomieszczeń poniżej 16°C.

Postulat 2: wydanie przepisu prawnego nakazującego wymianę regulatorów dopływu ciepła, które uniemożliwiają obniżenie temperatury ogrzewanych pomieszczeń poniżej 16° C, które

w budynkach wielorodzinnych wybudowanych przed wejściem w życie wymienionego we wniosku numer 1 rozporządzenia zostały bezpodstawnie zainstalowane w miejsce bardziej oszczędzających ciepło na umożliwiające obniżenie temperatury ogrzewanych mieszkań do 4° C które mogą być montowane w budynkach jednorodzinnych.

Postulat 3: wydanie przepisu pociągającego do odpowiedzialności karnej nie tylko osoby dopuszczające się manipulacji w celu zmniejszenia opłat za zużytą energię cieplną ale również zarządców nieruchomości, którzy wiedząc o tego rodzaju czynach nic nie robią żeby takie czyny ukrócić.

Na wstępie należy zaznaczyć, że przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225), zwanego dalej „rozporządzeniem Wt”, stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2.

Zgodnie z § 134 ust. 5 i 6 rozporządzenia Wt w budynku zasilanym z sieci ciepłowniczej oraz w budynku z własnym (indywidualnym) źródłem ciepła na olej opałowy, paliwo gazowe lub energię elektryczną, regulatory dopływu ciepła do grzejników powinny działać automatycznie, w zależności od zmian temperatury wewnętrznej w pomieszczeniach, w których są zainstalowane. Wymaganie to nie dotyczy budynków jednorodzinnych, mieszkalnych w zabudowie zagrodowej i rekreacji indywidualnej, a także poszczególnych mieszkań oraz lokali użytkowych wyposażonych we własne instalacje ogrzewcze. Urządzenia te powinny umożliwiać użytkownikom uzyskanie w pomieszczeniach temperatury niższej od obliczeniowej, przy czym nie niższej niż 16°C w pomieszczeniach o temperaturze obliczeniowej 20°C i wyższej. Wskazać należy, że temperatury określone przepisami § 134 ust. 2 rozporządzenia Wt (np. pokoje mieszkalne - 20°C, łazienki - 24°C) są przyjmowane na potrzeby obliczeń szczytowej mocy cieplnej urządzenia do ogrzewania budynku. Szczytowy pobór mocy cieplnej określa największą moc cieplną, jaka w danym obiekcie wystąpi w warunkach obliczeniowych. Wskazanie wartości temperatur obliczeniowych w § 134 ust. 2 rozporządzenia Wt nie jest tożsame z koniecznością utrzymania tych temperatur w pomieszczeniach w czasie ich użytkowania w sezonie grzewczym.

Kwestie związane z użytkowaniem instalacji i urządzeń centralnego ogrzewania w istniejących budynkach mieszkalnych zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania

budynków mieszkalnych (Dz. U. poz. 836, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie użytkowania”. Zgodnie z § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie użytkowania sposób użytkowania instalacji i urządzeń stanowiących wyposażenie lokalu powinien być zgodny z założeniami projektu oraz z instrukcjami użytkowania tych instalacji i urządzeń. Z kolei stosownie do § 39 ust. 1 rozporządzenia w sprawie użytkowania, instalacja i urządzenia centralnego ogrzewania w okresie ich użytkowania powinny być utrzymywane w stanie technicznym zapewniającym we wszystkich ogrzewanych pomieszczeniach właściwe temperatury określone Polską Normą. Wskazane przepisy zatem odnoszą się do wymaganego stanu technicznego instalacji i urządzeń centralnego ogrzewania.

Podobnie, jak w przypadku przepisów rozporządzenia Wt, również przepisy rozporządzenia w sprawie użytkowania, odnosząc się do kwestii stanu technicznego i parametrów instalacji, nie regulują obowiązku utrzymania określonych temperatur w pomieszczeniach w odniesieniu do komfortu cieplnego.

Trzeba jednak zauważyć, iż ograniczenie dopływu ciepła do lokalu przez jego użytkownika a w konsekwencji zbyt niskie temperatury w nim, przyczyniają się do powstania strat ciepła w sąsiednich lokalach. Co więcej, w sytuacji, gdy użytkownik ogranicza do minimum ogrzewanie swego lokalu i zużycie ciepła w nim w porównaniu z sąsiednimi jest rażąco niskie, korzysta on z ciepła przenikającego z sąsiednich lokali. Osoby użytkujące sąsiednie lokale nie mają możliwości uniknięcia związanych z tym strat ciepła, w związku z czym większy jest koszt zużycia ciepła dostarczanego do ich lokali - płacą nie tylko za faktycznie zużytą przez siebie energię, ale również za energię pochłanianą przez niedogrzaną sąsiedni lokal.

Podkreślenia wymaga, iż lokal mieszkalny w budynku wielorodzinnym jest konstrukcyjnie powiązany z innymi lokalami i nie ma możliwości jego wyizolowania pod względem przepływu ciepła w budynku. Przepływ ciepła ma miejsce przez cały czas, jeżeli tylko wystąpi różnica temperatur między ścianami lokali.

Dodatkowo niedogrzewanie jednego z lokali nie jest też bez znaczenia dla substancji całego budynku i części wspólnych. Może prowadzić do zawilgocenia oraz zagrzybienia ścian, przenikającego z niedogrzanego lokalu do sąsiednich. Stąd wskazane zostały w rozporządzeniu Wt temperatury obliczeniowe pozwalające na utrzymanie lokalu w stanie komfortu termicznego, zapewniające jednocześnie prawidłową eksploatację sąsiednich lokali oraz utrzymanie całego budynku w stanie niepogorszonym.

Dodatkowo warto wspomnieć, że określając status instalacji grzewczej w budynku mieszkalnym

wielorodzinnym należy odwołać się do art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r., poz. 1048), w świetle którego w całości jest ona składnikiem tzw. współwłasności przymusowej (nieruchomości wspólnej) - a więc zarówno elementy instalacji znajdujące się poza lokalami, jak i elementy znajdujące się w lokalach, łącznie z grzejnikami i ich oprzyrządowaniem (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1997 roku, III CZP 36/97). Instalacja grzewcza jest więc urządzeniem nie służącym wyłącznie do użytku właścicieli lokali. Z urządzeń takich korzystają wszyscy właściciele lokali, zarówno w ten sposób, że ciepło doprowadzane jest do przedmiotu ich własności, jak i w ten sposób, że ogrzewane są wspólne części budynku. Ustalenie zatem zakresu uprawnień każdego ze współwłaścicieli musi zostać dokonane z uwzględnieniem przede wszystkim przepisów ustawy o własności lokali, które stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu cywilnego określających sytuację prawną współwłaścicieli.

Ponadto, zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali, właściciel lokalu obowiązany jest korzystać z nieruchomości wspólnej w sposób nieutrudniający korzystania z niej przez innych współwłaścicieli. Współwłasność ta, obejmująca m.in. całą instalację centralnego ogrzewania w budynku, nie może pomijać wzajemnych zależności, jakie wynikają z faktu zamieszkiwania w jednym budynku i z tego względu ustawodawca nałożył na właścicieli lokali obowiązek powstrzymania się od działań, które uniemożliwiają lub utrudniają pozostałym właścicielom korzystanie z ich lokali lub z nieruchomości wspólnej. Wspólnota ma obowiązek dbania o substancję całego budynku, a także o to, aby koszty jego utrzymania rozdzielone były w taki sposób, żeby żaden z właścicieli nie ponosił jakichkolwiek kosztów innych właścicieli lokali. Dlatego też wspólnoty - ale też i spółdzielnie, do których powyższe zasady dotyczące warunków użytkowania instalacji grzewczej stosuje się analogicznie - rozliczając koszty zakupu ciepła do budynku, czynią to z uwzględnieniem proporcjonalnego podziału na koszty stałe i zmienne, co zapewniać ma sprawiedliwe i racjonalne rozłożenie kosztów zakupionego ciepła.

Inną metodą zapobiegającą drastycznym oszczędnościom zużycia ciepła przez użytkowników lokali, jest przyjęcie przez wspólnotę uchwały zobowiązującej właścicieli lokali do poniesienia kosztów centralnego ogrzewania stanowiących równowartość np. 10-20 GJ na lokal za sezon grzewczy, plus koszty stałe. Celem takiej uchwały, która stanowi zarazem część regulaminu rozliczeń ciepła, jest zapobieżenie wyzębieniu innych lokali poprzez narzucenie minimalnego zużycia ciepła i tym samym zniwelowanie nieproporcjonalnego rozkładu kosztów ciepła przez poszczególnych użytkowników.

W pełni uzasadnione jest zatem podejmowanie przez wspólnoty i spółdzielnie działań mających na celu odpowiednie rozłożenie kosztów ogrzewania lokali z uwzględnieniem ciepła, jakie jest potrzebne dla utrzymania w nich określonej temperatury, aby ograniczyć wzrost kosztów wskutek ogrzewania lokali ciepłem z innego lokalu.

Warto w tym miejscu przytoczyć orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 2.04.2014 roku (I ACa 1166/2013), który stwierdził, że obowiązki w zakresie ponoszenia wydatków i uczestniczenia w kosztach o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o własności lokali, powodują, że żaden z właścicieli lokali nie jest zobowiązany pokrywać wydatków obciążających innego właściciela. Innymi słowy, nadmierne ograniczenie zużycia ciepła przez użytkownika wkracza w sferę uprawnień właścicielskich jego sąsiadów, zmuszając ich do ponoszenia wyższych opłat za energię cieplną. Powyższe narusza sferę ich interesów, godzi w interes wspólnoty mieszkaniowej i zasady współżycia społecznego, co powoduje, iż zachowanie takie nie zasługuje na ochronę prawną. Prawo własności lokalu nie jest bowiem prawem absolutnym i doznaje ograniczeń wynikających choćby z art. 140 Kodeksu cywilnego. Z przepisu tego wynika, że granice prawa własności wyznaczają ustawy, zasady współżycia społecznego oraz społeczno- gospodarcze przeznaczenie prawa. Tym samym drastyczne działania wymuszające na użytkownikach sąsiednich lokali uczestniczenie w kosztach jego ogrzewania nie zasługują na ochronę, gdyż są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Powszechną praktyką jest dokonywanie przez wspólnoty mieszkaniowe w zarządzanych przez nie nieruchomościach oraz przez spółdzielnie mieszkaniowe w całym zasobach wymiany głowic na zaworach grzejników, na głowice termostatyczne, które otwierają zawór i dopływ ciepłej wody do grzejnika w przypadku, gdy temperatura w pomieszczeniu spada poniżej 16°C. Decyzja o wymianie głowic podyktowana jest przede wszystkim drastycznym ograniczaniem ogrzewania lokali przez niektórych użytkowników, jak również istnieniem lokali nieużytkowanych, co w sezonie grzewczym powoduje, iż występuje zjawisko przenikania ciepła między lokalami. Użytkownicy lokali chcący utrzymać w nich odpowiednią temperaturę, muszą w większym stopniu korzystać z ciepła z grzejników, z uwagi na przenikanie ich ciepła do lokali niedogranych/nieogrzewanych, co znacznie zwiększa ich koszty ogrzewania. Na potrzebę wyeliminowania niekorzystnego zjawiska przenikania ciepła między lokalami zwracają uwagę biegli z zakresu ciepłownictwa w sprawach, w których stroną są wspólnoty i spółdzielnie, a których przedmiotem są należności za koszty centralnego ogrzewania. Lokale sąsiadujące z niedogrzanyymi pomieszczeniami potrzebują większej ilości ciepła do jego ogrzania. Ciepło, które pobierane jest w takim lokalu przenika do pomieszczeń niedogrzanych, a przenikanie to następuje nie tylko w poziomie, lecz również w pionie.

Trzeba w tym miejscu zaznaczyć, że koszty ogrzewania lokali mieszkalnych winny odpowiadać kosztom przypadającym na dany lokal. Zgodnie z art. 45a ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.) koszty zakupu ciepła są rozliczane w opłatach, których wysokość powinna być ustalana w taki sposób, aby zapewniała wyłącznie pokrycie ponoszonych przez odbiorcę kosztów zakupu ciepła.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Ministerstwa Klimatu i Środowiska (pismo znak: DC-WKiC.052.2.2022.WS z dnia 1 lipca br.), dalej zwanego „MKiŚ”, stosownie do art. 45a ust. 11a ustawy - Prawo energetyczne - jeżeli użytkownik lokalu dokona ingerencji w przyrząd lub urządzenie umożliwiające indywidualne rozliczenie kosztów zakupu ciepła, w celu zafałszowania jego pomiarów lub wskazań, właściciel lub zarządca budynku może:

- 1) dochodzić od użytkownika tego lokalu odszkodowania albo
- 2) obciążyć użytkownika tego lokalu, w okresie rozliczeniowym, kosztami ogrzewania w wysokości nie wyższej niż iloczyn średniej wartości kosztów ogrzewania:
 - a) m³ kubatury budynku wielolokalowego i kubatury lokalu użytkowanego albo
 - b) m² powierzchni budynku wielolokalowego i powierzchni lokalu użytkowanego.

MKiŚ w ww. piśmie wspomina, że należy pamiętać, że zgodnie art. 56 ust. 1 pkt 6a ustawy - Prawo energetyczne - karze pieniężnej podlega ten, kto będąc właścicielem lub zarządcą budynku wielolokalowego, o którym mowa w art. 45a ust. 6, narusza obowiązek wyposażenia lokali budynku wielolokalowego w przyrządy pomiarowe lub urządzenia umożliwiające rozliczanie kosztów ciepła według zużycia kosztów ogrzewania oraz zużycia ciepłej wody w takich lokalach budynku wielolokalowego lub nie stosuje rozliczania kosztów według zużycia albo odmawia wypełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 45a ust. 4a i art. 45c lub pobiera opłaty za wypełnienie tych obowiązków informacyjnych.

Dodatkowo MKiŚ wskazał, że, w związku z koniecznością wyeliminowania nieprawidłowości polegających na obciążaniu lokatorów kosztami ciepła, którego dostarczenie do lokali przekracza możliwości techniczne zamontowanych grzejników oraz w celu uniknięcia sytuacji, w których opłaty są zaniżone ze względu na całkowite wyłączenie pracy grzejników przez niektórych lokatorów korzystających z ciepła sąsiednich lokali przenikającego przez przegrody budowlane, w dniu 9 grudnia 2021 r. zostało opublikowane rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2021 r. w sprawie warunków ustalania technicznej możliwości i opłacalności zastosowania ciepłomierzy, podzielników kosztów ogrzewania oraz wodomierzy do pomiaru

cieplej wody użytkowej, warunków wyboru metody rozliczania kosztów zakupu ciepła oraz zakresu informacji zawartych w indywidualnych rozliczeniach (Dz.U. 2021 poz. 2273). Według § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania kosztów zakupu ciepła wykorzystującej wskazania podzielników kosztów ogrzewania, jeżeli zgodnie z § 8 jest możliwe wyznaczenie dla kosztów zmiennych zakupu ciepła zależnych od jego zużycia w lokalach dla każdego sezonu grzewczego:

- 1) maksymalnego kosztu zmiennego zakupu ciepła zależnego od jego zużycia w lokalach w przeliczeniu na 1 m² powierzchni lokali użytkowanych w budynku wielolokalowym;
- 2) minimalnego kosztu zmiennego zakupu ciepła zależnego od jego zużycia w lokalach w przeliczeniu na 1 m² powierzchni lokali użytkowanych w budynku wielolokalowym.

W świetle powyższego zgłoszone propozycje zmian w przepisach rozporządzenia Wt nie zasługują na uwzględnienie, podobnie jak pozostałe propozycje dotyczące umożliwienia użytkownikom ograniczenia zużycia ciepła w lokalach mieszkalnych poniżej wielkości zapewniającej utrzymanie tych lokali w należyłym stanie użytkowym i technicznym. Brak jest również podstaw do przyjęcia rozwiązań zmierzających do wprowadzenia odpowiedzialności karnej zarządców z tytułu gospodarki ciepłem przez poszczególnych użytkowników lokali. Dodatkowo zgodnie z opinią zawartą w ww. stanowisku przekazanym przez MKiŚ przedstawione przepisy zapobiegają niesprawiedliwemu obciążaniu kosztami zakupu ciepła lokatorów prawidłowo użytkujących centralne ogrzewanie.

Postulat 4: zainteresowanie się praktykami wprowadzania do obrotu i montowania w instalacji grzewczej w mieszkaniach wadliwie działających regulatorów dopływu ciepła firmy (...), które uniemożliwiają obniżanie temperatury ogrzewanych pomieszczeń poniżej 19°C, a więc o 3°C wyższej od określonej w wymienionym we wniosku nr 1 rozporządzeniu i o doprowadzenie do wyeliminowania takich sytuacji.

Postulat 5: zawiadomienie o ustaleniach dokonanych przy realizacji wniosku nr 4 Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz władz firmy (...) w (...), bo kierownictwo tej firmy w Polsce zapewne zna te okoliczności a nic nie zmienia.

W odniesieniu do kwestii wprowadzania do obrotu należy wyjaśnić, że dla wyrobów budowlanych nieobjętych normą zharmonizowaną i dla których nie została wydana europejska ocena techniczna, ich wprowadzenie do obrotu lub udostępnienie na rynku krajowym jest możliwe, jeżeli

zostały oznakowane znakiem budowlanym zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1213, z późn. zm.). Producent może oznakować wyrób budowlany znakiem budowlanym, jeżeli sporządził dla tego wyrobu krajową deklarację właściwości użytkowych stosując przy tym właściwą przedmiotowo Polską Normę wyrobu lub krajową ocenę techniczną. Właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, zadeklarowane w krajowej deklaracji należy odnieść do tych zasadniczych charakterystyk, które mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem tego wyrobu. Przez umieszczenie znaku budowlanego na wyrobie budowlanym producent ponosi odpowiedzialność za zgodność tego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, wymaganiami określonymi w ustawie o wyrobach budowlanych oraz w przepisach odrębnych mających zastosowanie do tego wyrobu.

Zgodnie z art. 8 ustawy o wyrobach budowlanych minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określił, w drodze rozporządzenia grupy wyrobów budowlanych objętych obowiązkiem sporządzania krajowej deklaracji. Należy wskazać, że w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. poz. 1966, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wyrobów”, w lp. 28 „Rury, zbiorniki i wyroby pomocnicze niestykające się z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi” wskazana została „armatura regulacyjna i odcinająca”.

Należy wskazać, że przed wprowadzeniem wyrobu budowlanego do obrotu, to producent ma prawo i obowiązek, biorąc pod uwagę m.in. zamierzone zastosowanie wyrobu w obiekcie budowlanym, jego wpływ na spełnienie wymagań podstawowych dotyczących obiektów budowlanych i przyjęte rozwiązania techniczno-materiałowe, określić, czy konkretny wyrób spełnia kryteria definicji wyrobu budowlanego, a jeśli spełnia – to czy jest on objęty zakresem przedmiotowym norm zharmonizowanych lub załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie wyrobów.

Koniecznym jest wyjaśnienie, że zgodnie z art. 11 ustawy o wyrobach budowlanych organami właściwymi w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym są: wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego oraz Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego. To właściwe organy, w celu ustalenia czy wyrób budowlany posiada

deklarowane właściwości użytkowe, mogą pobrać próbki wyrobu budowlanego a wyniki badań próbek wyrobu budowlanego mogą stanowić podstawę wszczęcia kontroli.

Dlatego też MRiT zwrócił się z prośbą do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego o analizę sprawy i ewentualne podjęcie stosownych działań (pismo w załączeniu).

W ocenie MRiT to Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest właściwym organem do rozpatrzenia przedmiotowej kwestii.

Dodatkowo MRiT zwrócił się z prośbą do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o analizę sprawy i ewentualne podjęcie stosownych działań (pismo w załączeniu).

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Informacja na temat przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPIT/SkrytkaESP, natomiast wykonującym obowiązki administratora jest Dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.
2. Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, adres e-mail: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane na podst. art. 6 ust. 1 lit. c RODO tj. wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na Administratorze, w związku z realizacją

przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.), rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Technologii (Dz. U. poz. 838) oraz na podst. art. 6 ust. 1 lit. e RODO tj. wykonywaniem przez Administratora zadań realizowanych w interesie publicznym lub sprawowania władzy publicznej powierzonej Administratorowi.

4. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w celu udzielenia odpowiedzi na przesłaną przez Panią/Pana korespondencję w sprawach pozostających w zakresie właściwości Ministra Rozwoju i Technologii.
5. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale niezbędne do udzielenia Pani/Panu odpowiedzi.
6. Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane podmiotom do tego uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
7. Odbiorcą Pani/Pana danych osobowych jest również Wojewoda Podlaski, w związku z korzystaniem przez Administratora z systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją (EZD PUW).
8. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164, z późn. zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ich usunięcia, w sytuacji gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa lub w ramach sprawowania władzy publicznej, zgodnie z art. 17;

- prawo do ograniczenia przetwarzania danych i sprzeciwu, zgodnie z art. 18 i 21 RODO.

10. Pani/Pana dane nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.

11. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego, ani do organizacji międzynarodowych.

12. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku
Piotr Uściński
Sekretarz Stanu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Załączniki

1. Pismo MRiT do MKiŚ
2. Pismo MKiŚ do MRiT
3. Pismo MRiT do GINB
4. Pismo MRiT do UOKiK

Sprawę prowadzi: DAB

E-mail: sekretariatDAB@mrit.gov.pl

Telefon: 22 323 40 01